

melse, at en Skattepligtig, som gjør Selvangivelse, kan beregne sin Indtægt efter Gjenemsnittet af 3 Aar istedetfor efter det sidste Aars Indtægt, naar han forpligter sig til, i det Mindste i de 2 nærmest paafølgende Skatte-ligninger, at følge den samme Fremgangsmaade. Grunden for dette Forslag trænger næppe til nogen videre Udvikling. Vi foreslaae endvidere, at en Sidecommissbesidder ikke skal være berettiget til i sin Indtægt at fradrage, hvad han har betalt som Afdrag paa Sidecommissjets Gjæld, da man ellers maatte fordræ, at han beregnede sig til Indtægt Udbyttet af de Laan, som han maatte være bemyndiget til at optage paa Sidecommissjets Vegne, hvilket let kunde foranledige Forvirring, efter som Udbyttet ved Optagelsen af Laan for andre Skatydere ikke beregnes som Indtægt. Endelig troe vi ogsaa, at der bør tages Hensyn til de ikke sjældent forekommende Tilfælde, i hvilke en Besiddelse eller en Virksomhed enten ved Dødsfald eller ved Afstaaelse er gaaet saaledes over til en Anden, at denne i hele det foregaaende Calendaraar eller en Deel af det ikke har nydt Indtægten deraf. Efter de tidligere gjældende Regler vil denne Anden heelt eller deelviis blive fritagen for Skatten, naaget Lovens Tanke ikke er, at Skatyderne skulle betale Skat af det foregaaende Aars Indtægt, men kun at denne i Reglen skal være Maalestoffet for Skattens Størrelse; hvor der altsaa, som i det betegnede Tilfælde, er Vished for, at denne Maalestof vil være urigtig, er der Grund til at gjøre en Undtagelse deraf, som da ogsaa bør bevirke, at den, der har afstaaet Ejendommen eller Virksomheden, ikke beskattes af den Indtægt, han har havt af denne, men kun af det Bederlag, som han har erholdt for Afstaaelsen. Dette forekommer Udvalget i og for sig retfærdigt og tillige af ikke ganske ringe Betydning for Statskassen.

Udvalgets Mindretal (Christensen, Gad og Jørgensen) stiller ligesom ifjor det Forslag, at den Indtægt, som haves af Gaver, ikke bør være skattepligtig.

Til § 6 foreslaaer Udvalgets Fleertal (Christensen, Gad, Jørgensen, Nielsen og

Rasmussen) at tilføie et nyt Stykke, indeholdende Regler for en moderat stigende Beskatningscala. Forslaget hviler paa aldeles de samme Grundsætninger som tidligere Forslag, der have vundet Bifald hos Folkethingets Fleertal, og det stiller sig saavel i Form som i Indhold saa nær til disse tidligere Forslag, at der kun er foretaget saadanne Forandringer, som ere en ligefrem Følge af, at Ministerens Forslag iaar foreligger noget anderledes end tidligere.

Udvalgets Mindretal (Christensen, Gad og Jørgensen) er enigt med Udvalgets øvrige Medlemmer deri, at den i Lovudkastets § 13 indeholdte Norm for Beregningen af Agerbrugs-overfludet vil i mangfoldige Tilfælde fremkalde en saa ubillig og ulige Beskatning, at den ikke bør vedtages. Vi kunne derfor forsaavidt subsidiairt slutte os til Fleertallets Forslag, som vi foretrække den derved ændrede Lov for den af Regjeringen forelagte; men principalt er maade vi tilraade Thinget for denne Samling at afslutte Sagens Behandling med Vedtagelsen af en Dagsorden, hvorved Regjeringen opfordres til at udarbejde og i neste Rigsdagsamling at forelægge til Vedtagelse Forslag til Lov om en Formue-, Indtægts- og Veilighedsbeskatning, bygget paa saadanne Principer, at den samme Ligning kan bruges til Udskrivning af Statskatter og til Dækning af communale Udgifter.

Vi behøve ikke at paavise Manglerne, som uadskillig ere forbundne med en Contingentbeskatning eller med en Procentbeskatning paa det af Regjeringen foreslaaede Grundlag, idet Alle synes enige om, at de ere saa betydelige, at der ikke bør være Tale om at gaae videre paa nogen af disse Veie, men ogsaa en Procentbeskatning med Statskattecommissairer som de egentlige Skattefættere forekommer os at lide af store Ulemper, saa at man umulig i Tidens Længde kan føle sig tilfredsstillet med denne Ordning. Det er og bliver et besværligt og kostbart System, som desuden i Virkeligheden kun giver ringe Sikkerhed for en lige Beskatning, da Skattecommissairerne umulig kunne have tilstrækkelig